

всички те. Той като чи ся некакъ применяваше камъ всички-те различни возрасте, още ся и шегуваше съ дѣца та на Велика-та Княгиня Марія Николаевна, и наричаше Ги полуименни, но и Тѣмъ също така говореше, що бы Они служили на Россія.

Когато влезна Велика та Княгиня Елена Павловна, Той съ не измѣнителенъ видъ на ясно-то спокойствие рече И, «благодара» а после, може да бѣде като ся спомена за изгубеный-атъ Нейнъ Супругъ, придаде : «Сега е и Мене дошло время.» Кажете Мой-атъ сѣрдечный поклонъ Кати (на Велика-та Княгиня Екатерина Михайловна), Ней и Нему (Херцогу Георгію Мекленбургъ-Стрелицкому), «и на Двамина та.» — Ако не самы те слова, то духъ-атъ на послѣдна та вечера Христова бѣше въ тая послѣдна бесѣда Государска съ *Негови те мили близки **): *сія есть заповѣдь моя да любите другъ друга, якоже возлюбихъ вы.* Главно то и нѣжно то Негово вниманіе бѣше обжрнато камъ Оная, Коя то премина рѣка въ рѣка всичко то поприще на животъ-атъ и на Царство то. Ней вручаваше Той обща та любовь; Ней предназначаваше средоточіе то за единство то на всичкій-атъ Августѣйшій Домъ. Когато, вѣроятно, противъ Нейна воля, истѣргнаха ся изъ гърды те И слѣдующи те рѣчи : «Защо не мога да умра и Азъ съ Тебе!» Той на тая глѣчка съ сокрушенно отъ жалость сѣрдце отговори, като показуваше на дѣца та : «Ты си дѣлна да жи-

*) Древно израженіе изъ наши те лѣтописцы на Преподобнаго Нестора.